

Inventura Vlasty Třešňáka

Napsal uživatel Ondra Villon Vejsada
Středa, 22 Únor 2006 04:00

Třešňák & Band: *Inventura*

Vydavatel: Areca Multimedia

Žánr: folkrock

Celkový čas: 52:02

Jsem moc rád, že máme svého Dylana?

Jak ale začít recenzi díla tak výrazné "renesanční" osobnosti? Jak představit **Vlastu Třešňáka** někomu mladému, kdo ho nezná? Proč o něm psát pro toho, kdo ho zná? Jak napsat kritickou recenzi, když pana Třešňáka obdivuji už léta a netroufnu si napsat, že je mým vzorem jen proto, že to ihned vede k propadákovému a propastnému srovnávání? Jak mohu psát pouze o hudbě a ještě pouze o jednom CD, když má autor za sebou další tři? Jak nevynechat skvělou literární a výtvarnou činnost?! Jak nepopsat pohnutý životní příběh (či osud chcete-li)?

Odpověď zní jednoduše = vše velmi rád i velmi nerad - v každém případě je recenze alba *Inventura* pro mě obzvlášť velká "vejsada" kterou jsem nemohl odmítnout? A tak napíšu cosi jako své osobní vyznání - vynechám tedy pro mé psaní snad i typické hodnocení masteringu, mixu, grafiky atd. Ponechám pouze to, co mi přijde stěžejní pro psaní recenzí - tedy hledání

posluchače = komu je CD určeno a komu asi ne?

První, co je nanejvýš zřejmé, je odpověď na mnohé otázky pochybovačů typu - O čem se bude psát po pádu bolševika? Co se stane s těmi mnoha protesty s kytarou? O čem teď budou zpívat? Chachá, to neznáte Vlastu Třešňáka! A úroda "Třešniček" či lépe "Třešňákovíček" byla dobrá! Řekl bych velmi dobrá!

Co třeba zákulisní intriky a politikaření místo politiky? = "*Volební guláš*"

Co třeba rasismus a xenofobie? = "*Moby Dick*"

Co třeba čechákovství? = "*Národ - soudruh Teplák*"

Co třeba bulvár? = "*In inkoust veritas?*"

Co třeba deziluze středního věku? Co bludařství a tmářství rádoby pánbíčkářů? atd.

Co se textů týče, úžasný Vlastův cit pro rým i dramatiku opět nezklamal, skvostem v tomto ohledu je podle mne = "*Proces*"

Těch slovních spřežek a vtipných (hlavně trefných) rýmů a v podstatě něžného filozofického humoru směřujícího k sarkasmu - jsou to opravdu tuny třešniček Třešňáka!

Po hudební stránce je pro mě - dovoluji mi ten výraz "hudebním orgasmem" (tedy rozuměj - vrcholem) = "*Cyrano a Magdaléna*"

Stylově jde o folkrock s prvky melodického rocku, nechybí však ani blues nebo boogie.

Abych si taky trochu zakritizoval, našel jsem cosi jako oficiální web VT, ale je to fakt bídny web! Chápu sice, že skutečný a živoucí prokletý básník (i malíř) nepotřebuje web, ale tak ať ho tedy raději nemá! Spíše bych volil nic, než útvar s nefunkčními odkazy a bezobsažně-bezgrafickým prostorem (alespoň v době psaní recenze).

Další otázky vyvolává již výše slíbená úvaha, totiž - pro koho CD VT vlastně je? No, pro mne teda 100% a dokonce mi ani nepřijde pesimistické (jak ho popisují jiní recenzenti)! Pro koho dál - to je stejnou neznámou jako jsou otázky v úvodu. Fanoušci Vlastu znají a jeho CD určitě mají (vida jak jen psaní o Třešňákovi provokuje k veršům :-)). Teenagery asi těžko zaujme Vlastův přiškrcený chraplák, typické melodické postupy i odkazy na bolševickou devastaci projevující se

ještě dnes na střední generaci. Propagátory i tiché podporovatele minulého režimu bych chtěl jednoznačně od poslechu tohoto CD odradit (stejně ale nepředpokládám, že si zrovna moji recenzi přečtou) - i když by jim možná udělalo radost, že vše není v pořádku ani v demokracii, ale těžko by přijali (podle mne naprosto logický a hlavně pravdivý) závěr, že za to mohou právě oni. Osobně bych neodrazoval od poslechu lidí věřících - řekl bych totiž, že hledání pravdy by jim mělo být blíží než lidem nevěřícím a takto já chápu Vlastovi texty = ne jako kacířský výsměch, ale naopak snahu o očištění víry od bahna lidských pochybení? Víím, že je to obtížné, ale přesto bych rád lidi neznalé tvorby VT povzbudil k poslechu, ale k tomu je ještě třeba dalších doporučení = něco jako:

Otevřete si slivovičku anebo vínečko a poslouchajte - hodně a bedlivě i pečlivě poslouchajte?několikrát - nejlépe mockrát! A přemýšlejte?

Inventuru natočila skutečná kapela. Kapela, která naprosto skvěle a řekl bych zrale podbarvuje Třešňákovy písně a přitom zbytečně neexhibuje. A že by mohla, když v ní hrají takové osobnosti jako bubeník Martin Rychta nebo violoncellista Jaroslav Olin Nejezchleba.

K prvně jmenovanému si nemohu odpustit jednu poznámku (možná daleko od recenze tohoto CD). Totiž - už relativně delší dobu se při psaní recenzí setkávám se stejným jménem v pozadí skvělého díla, pominu-li dříve Čechomor, tak rozhodně Pod Černý Vrch a teď i Vlasta Třešňák = to jméno je právě Martin Rychta! A to ještě zde je uveden jako autor hudby u třech písní a dokonce je jemu připisována i produkce! A pokud si ke všemu přidáme skutečnost, že doprovodná kapela plní výborně svůj hlavní úkol - totiž doprovázet, je jasné, že zde pozornější oko může objevit skvělý fenomén = pokorného profesionálního hudebníka, který stojí za úspěchem mnoha dalších. Nemohu si odpustit bonmot = jen více takových Rychtů!

Jsem vážně rád a moc mi lahodí, že máme svého Dylana?